

stikkfabrikationen tillod jeg mig at ytre, at, naar det er erkjendt — og jeg troer idetmindste at have læst det i en Afhandling — at Indaandingen af Phosphor er skadelig for Helbreden, og man fra det Svovlstikkfabrik, som ligger i Nærheden af Hovedvægten, kunde, naar Vinden var paa, uden at man just behøvede at have en meget fin Nase, paa Kongens Nytorv lugte Phosphor, troede jeg ogsaa, at man ikke kunde undgaae at indaande den, og naar altsaa dette var Tilfældet, maatte det ogsaa være skadeligt for Helbreden udenfor Fabrikken. Vilde man saaledes gaae dybere ind i Detaillen, troer jeg, at det vilde lede til meget vidtløftige Undersøgelser, og at man derved vilde komme til at forbyde Meget, naar man med Bestemthed kunde sige, at det var skadeligt, og at det kunde afværges ved at skaffe frisk Luft. Man kunde da ogsaa finde for godt at sige: „I Kjøbenhavn er Luften ikke saa god som udenfor Byen, lader os derfor sløise Boldene, saa vil man nok faae frisk Luft.“ Det var et Middel, som jeg for mit Vedkommende troer, at der ikke kunde være Noget ivoien for, men det kan ialtsald ikke iværksættes uden foregaaende Forhandling. Men vil man ikke paa denne Maade fjerne disse Dunster, maa man gjøre det paa en anden Maade, ved enten at bygge Skorstenene høiere eller, som Lovudkastet vil, forlægge saadanne Næringsveie udenfor Byen. Men herved opstaaer en Vanskelighed med Hensyn til at faae Byggepladser, som jeg ikke indseer, hvorledes man skal kunne forebygge. Der er nemlig forekrevet en Linie, indenfor hvilken de kun maae drive deres Næringsveie; Terrainet der er imidlertid, saavidt jeg veed, sumptigt og usundt, og der maatte de da, maaffee i dyre Domme, kjøbe Grunde

til at opføre deres Fabrikker paa. Dette vilde ikke alene medføre uhyre store Beføstninger for Fabrikkerne, men ogsaa stort Tab for Grundeierne i Kjøbenhavn, da de Bygninger, som have været indrettede til Fabrikker, ikke uden stor Beføstning vilde kunne indrettes til Leevaaninger, og det er derhos ikke altid sagt, at den Afgift, som har været svaret fra ældre Tider af saadanne Bygninger, staaer i et passende Forhold, naar Bygningerne skal forandres og omdannes til Leevaaninger. Det vilde altsaa ikke alene være et uhyre Tab for Grundeierne; men det er ogsaa et Spørgsmaal, om Mange af dem, som nu ved Flid og med Møjsommelighed have sat sig ind i de forskjellige Næringsveie, hvorom her er Tale, vilde kunne blive istand til for dem selv eller deres Børn at sørge for, at de for Fremtiden kunne bestaae. Det er altsaa kun det, jeg er gaaet ud fra, at, er man først kommen til Erkjendelse af, at de Udbudninger, som stee fra de forskjellige Næringsveie, der i § 1 ere nævnte, ere saa skadelige for Helbreden, at de medføre Døden tidligere, end man ellers i Almindelighed kunde antage, saa troer jeg ogsaa, at de bør fjernes. Kan man derimod ikke med fuldkommen Visshed komme til den Erkjendelse, da troer jeg, at man skal være meget vaerksom med at gribe for trykkende ind i de forskjellige næringsdrivende Borgeres Virksomhed, og det er man jo ogsaa enig i. Jeg har derfor ogsaa kun, som Modsatning til eller som fideordnede Bemærkninger til, hvad der her er anført, tilladt mig at erindre om, at der mangler en heel Deel andre Næringsgrene i § 1, som ligeledes burde udvises af Byen, forudsat, at dette Lovforslag gaaer igjennem.